اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ؕ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ؕ

د كتاب لوستلو دُعا

ديني كتاب يا اسلامى سبق لوستلو نه مخكښ دا لاندې دُعا لولئ

اِنْ شَآءَ اللّٰه عَزَّوَجَلَّ څه چه لولئ هغه به مو ياد پاتې كيږي:

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَانْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَاالْجَلَالِ وَالْاِكْرَام

ترجمه: اے الله عَزَّوَجَلَّ په مونږه د عِلم او د حِكمت دروازې برسيره [يعني بيرته] كړې او په مونږه خپل رحمت رانازل كړې! اے عظمت او بزرګۍ والا!

(مستطرف ج 1 ص 40 دار الفكر بيروت)

(اول او آخِر كښې يو يو ځل دُرود شريف اولولئ)

طالبِ غمِ
مدينه بقيع
ومغفرت

13 شوال المكرم 1428ھ

د رسالې نوم: مدَنى وصِيّت نامه

اول ځل: رجب المرجب 1437ھ اپريل 2016ع

تعداد: ....

مَدَني عرض: بل چا ته د دې رسالې د چاپ كولو اجازت نشته

كتاب اخستونكي توجّه اوكړئ

كه د كتاب په طباعت كښې څه ښكاره خامي وي يا پاڼې كمې وي يا په بائنډِنګ كښې مخكښ وروسته لګيدلي وي نو مَكْتَبَةُ الْمَدِيْنَه ته رجوع اوكړئ.

www.dawateislami.net

مدَنی وصِیّت نامه

دا رِساله ”مدَنی وصِیّت نامه“ شیخِ طریقت اَمیرِ اَهلِسُنّت، بانئِ دعوتِ اِسلامي حضرت علّامه، مَولانا، ابُو بِلال محمّد اِلیاس عطّار قادِري، رَضَوي دَامَتۡ بَرَكَاتُهُمُ الۡعَالِيَه په اردو ژبه کښې لیکلې ده.

مجلسِ تراجِم (دعوتِ اسلامي) د دې رسالې په آسانه پښتو ژبه کښې د وَس مناسب د ترجَمه کولو کوشش کړې دې. که چرې په دې ترجَمه کښې څه غَلَطي یا کمې، زیاتې اومومئ نو ستاسو په خِدمت کښې عرض دې چه مجلس تراجم ته خبر اوکړئ او د ثواب حقدار جوړ شئ.

پیشکش:

مجلسِ تراجِم دعوتِ اِسلامي

برائے رابطہ:

عالَمی مَدَنی مرکز فیضانِ مدینہ محلّہ سوداگراں

پرانی سبزی منڈی، بابُ المَدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 1262

Email: translation@dawateislami.net

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰہِ رَبِّ الۡعٰلَمِیۡنَ وَالصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِ الۡمُرۡسَلِیۡنَ
اَمَّا بَعۡدُ فَاَعُوۡذُ بِاللّٰہِ مِنَ الشَّیۡطٰنِ الرَّجِیۡمِ ؕ بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ؕ

مدَنی وصِیّت نامه

د دُرُود شريف فضيلت

شيطان که هرڅومره ناراستی درولي خو دا رِساله پوره اولولئ
اِنۡ شَآءَاللہ عَزَّوَجَلَّ د دُنيا او د آخرت بی حسابه ګټه به حاصله

د **حُضُورِ اکرم، نُورِ مُجَسَّم** صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم فرمان مبارك دي:
"په ما باندې دُرُود شريف لولئ، اللّٰه تعالیٰ به په تاسو رحمت راليږي."

(الکامِل لِابنِ عدی ج۵ ص ۵۰۵)

صَـلُّـوۡا عَـلَی الۡـحَـبِـیۡـب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰہِ عَلٰی اِحسانه دا وخت د سحر د نمانځه نه پس په **مسجدِ نَبَوی شريف** کښې ناست يم او د "اَرۡبَعِین وَصایا مِنَ الۡمَدِیۡنَةِ الۡمُنَوَّرَة" (يعني د مَدِينَهٔ مُنَوَّرَه نه څلويښت وصيتونه) د ليکلو سعادت حاصلووم، آه! آه! آه

نن زما په مَدِينَهٔ مُنَوَّرَه کښې د حاضرئ آخري سحر دې، نمر د خوږ آقا صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم په روضه مبارکه باندې د سلام عرض کولو د پاره حاضريدو والا دې، آه! که د نن شپې پورې مې په جَنَّتُ البقيع کښې د خخيدو صورت جوړ نه شو نو د مديني منورې نه په جُدائي به مجبوره شم. د سترګو نه مې اوښکې بهيږي، او زړه مې بې قراره دې، هائے!

فرمَانِ مُصطَفٰےصَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښې چه زما ذِکر اوشو او هغه په ما درودِ پاک او نه لوستو تحقیق هغه بدبخته شو. (اِبنِ سنی)

افسوس چند گھڑیاں طَیبہ کی رَہ گئی ہیں
دل میں جُدائی کا غم طوفاں مچا رہا ہے

څو ساعته مې دي پاتې په طيبه کښې
غم د جُدائې مې په زړه راوستو طوفان

آه! زړه مې د غم نه ډك دې، د مدينې د جُدا كيدو فِكر ډير غمګين كړې يم، د شونډو مُسكا مې ختمه شوي ده، آه! نِزدې ده چه مدينه به را نه پاتې شي، زړه به مې مات شي، آه! د مدينې نه وطن ته د روانيدو ساعتونه داسې خفه كوونكي وي لكه،

يو د پئيو ماشوم چه چا د هغه د مور د غيږې نه په زور اغستې وي او هغه په ژړا ژړا په ډير زيات ارمان بيا بيا مخ ور اړوي او خپلې مور ته ګوري چه شايد مور به مې يو ځل بيا ځان ته اوبلي.... او په ډيره مينه به مې په غيږه كښې پټ كړي...... خپلې سينې ته به مې جوخت كړي ......او په ټپولو ټپولو به مې د مينې نه ډكه غيږه كښې په خواږه خوب اوده كړي...... آه!

میں شِکَستہ دِل لئے بَوجَھل قدم رکھتا ہوا
چل پڑا ہوں یا شَہَنشاہِ مدینہ اَلْوَداع

په ورو ورو شومه روان زه په ډير مات زړه
لاړمه زه لاړمه اے شَهَنشاهِ مدينه اَلوَداع

اوس په مات زړه ”څلويښت وصيتونه“ عرض كووم، زما دا وصيتونه د ”دعوتِ اسلامي“ سره تَعَلُّق لرونكو ټولو اسلامي ورونړو او اسلامي

www.dawateislami.net

فرمَانِ مُصطَفٰےصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم: چا چه په ما باندې لس ځله سحر او لس ځله ماښام دُرودِ پاک اولوستل د قِیامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت نصیب کیږي. (مَجمَعُ الزَّوَائِد)

خویندو ته [د چا د پاره چه کوم کوم قابِلِ عَمَل دي د هغوئي طرف ته] هم دي. او زما اولاد او د کور نور کسان دِ هم په دې وصیتونو باندې ضرور توجه ساتي.

کاش چه! ما ګنهګار ته په مدینه منوَّره کښې، او هغه هم د شين شين ګنبد په سوري کښې، او اے کاش چه! د سرکار صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم د دِیدار په نظارو کښې شهادت رانصيب شي او په جَنَّتُ البقيع کښې راته دوه ګزه زمکه رانصيب شي که داسې اوشي نو [بيا خو] د دوارو جهانو خوش بختي او خوش نصيبي ده، ګني [يعني که داسې او نه شو نو] آه! بيا مې چه کوم ځائ په نصيب کښې وو ......

﴿۱﴾ چه د ځنکدن په حالت کښې مې اووِينئ نو د هغه وخت هر يو کار د سنّت مطابق اوکړئ، که هغه وخت کيدې شو نو په ښئ ډډه مې څملوئ او مخ مې قبلې ته کړئ. سُورة يٰسين شريف هم را ته واوروئ او کلمۀ طَيِّبه را ته د ساه ختلو پورې مسلسل په اوچت آواز وائې.

﴿۲﴾ زما د رُوح وتلو نه پس هم په هره هره مُعامَله کښې د سُنّتو لحاظ اوساتئ، مثَلاً په لَـمبولو او خخولو وغيره کښې تعجيل (يعني تادي کول پکار دي) او د زياتو خلقو جمع کولو په شوق کښې ناوخته کول سُنَّت نه دي. په بهار شريعت حصه ٤ کښې بيان شوي احکامو باندې دِ عمل اوکړې شي. خاص طور تاکيد او سخت تاکيد کووم

www.dawateislami.net

فرمَانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښې چه زما ذِکر اوشو او هغه په ما دُرودِ پاک اونه لوستو هغه جفا اوکړه. (عَبدُالرَّزّاق)

چه نوحه [یعني په چغو چغو ژړا، خپل ځان وَهل او خپل وِیښته شوکول، او د مړي د دروغو صِفَتونه] دِ بالکل اُو نه کړې شي ځکه چه دا حرام او جَهَنَّم ته بوتلونکي کار دې.

﴿۳﴾ د قبر ناپ چه د سُنَّت مطابق وي او لَـحد جوړ کړئ ځکه چه سُنّت[1] دې.

﴿٤﴾ د قبر دننه دیوالونه وغیره چه د کچه خاورې وي، په اور پخې شوې خښتې مه استعمالوئ. که دننه پـکښې د پخو خښتو دیوال لګول ضروري وي نو دننه حصه دِ په ختې باندې ښه لیو کړې شي.

﴿٥﴾ که کیدې شو نو **یٰسین شریف**، **سورةُ المُلک** او درودِ تاج دِ اولوستې شي او د قبر دننه طرف ته [د کټو تختې یا سلیپونه وغیره] دِ پرې دم کړې شي.

﴿٦﴾ کفنِ مَسنُون دِ د سګِ مدینه عُفِیَ عَنۡہُ په خپلو روپو واخستې شي. د حالتِ فَقر په صورت کښې دِ د کوم یو **صحیحُ العَقیده** سُنّي په حلال مال واخستې شي.

[1] د قبر دوه قسمونه دي: (۱) **صندوق** [یعني شَقي] (۲) **لَـحَد**. د لَـحَد جوړولو طریقه دا ده چه د قبر کنستلو نه پس د مړي ایښودو د پاره د قبلې طرف ته ځائ کنستل کیږي. لَـحَد سُنّت دې که زمکه د دې قابله وي نو دا جوړ کړئ او که زمکه نرمه وي نو په صندوق جوړولو کښې باك نشته. کیدې شي چه د قبر کنستلو والا مشوره درکړي چه سلیپونه په دننه حصّه کښې په دِړه اولګوئ خو د هغه خبره مه منئ.

www.dawateislami.net

فرمَانِ مُصطَفٰےصَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښې چه زما ذِکر اوشو او هغه په ما دُرودِ پاک او نه لوستو هغه په خلقو کښې ډېر زيات کنجُوس(يعني شوم) دې. (اَلتَّرغِيب وَالتَّرهِيب)

﴿۷﴾ غُسل دِ د کيرې والا، باعِمامه او پابندِ سُنّت اسلامي ورونړه د سنّت مطابق راکړي (ساداتِ کرام که ګنده بدن له غُسل راکړي نو سګِ مدينه دا د خپل ځان د پاره بې ادبي ګنړي)

﴿۸﴾ د غُسل په دوارن کښې دِ د سترِ عورت مکمل حِفاظت اوکړې شي که د نامه نه واخله د زنګونانو پورې د نسواري رنګ يا د بل رنګ دوه پيړې ځادرې واچولې شي نو غالباً د ستر ځليدو خطره به ختمه شي. خو اوبه د ظاهري بدن په هره هره حِصّه بلکه د هر هر وِيښته د جرړې نه واخله د ځوکې پورې بهيدل لازمي دي.

﴿۹﴾ کفن که په آبِ زم زم او آبِ مدينه [يعني د مديني منوّرې په اوبو] بلکه په دواړو اوبو لوند کړې شوې وي نو د سعادت خبره ده. کاش! ځوک سَيِّد صاحِب را ته شنه عِمامه شريف په سر کړي[1].

﴿۱۰﴾ مړي ته د غُسل نه پس، مخ په کفن کښې د پټولو نه مخکښې، اوّل په تندی باندې د شهادت په ګوته بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡم اوليکئ.

﴿۱۱﴾ هم دغسې په سينه باندې: لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوۡلُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم اوليکئ.

﴿۱۲﴾ د زړه په ځائ باندې: يَارَسُوۡلَ اللّٰه صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم اوليکئ.

---

[1] صِرف د عُلماء او مشائخ [يعني پير صاحِبان] د پټکي سره خخولې شي، عام خلق د عمامې سره خخول منع دي.

www.dawateislami.net

فرمَانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: څوك چه په ما د جُمعې په ورځ درود شريف لولي زه به د قِيامت په ورځ د هغه شفاعت كووم. (كنز العمال)

﴿۱۳﴾ د نوم او د سينې په مينځنۍ حصه باندې راته **ياغوثِ اعظم دستګير** رَحۡمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَیۡه **يا اِمام ابوحنيفه** رَحۡمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَیۡه **يا امام احمد رضا** رَحۡمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَیۡه **يا شيخ ضياء الدين** رَحۡمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَیۡه د شهادت په ګوته اوليکئ.

﴿۱٤﴾ او د نامه د بره نه واخله د سره پورې دِ ر اته په ټوله حِصّه باندې (د شا نه علاوه) مدينه مدينه اوليكلې شي. **ياد ساتئ!** دا هر څه سياهۍ نه صرف د شهادت په ګوته ليكل دي او كاش چه څوك سَيِّد صاحِب ئې اوليكي.

﴿۱۵﴾ په دوارو سترګو دِ راته د **مدينې منوَّرې** د كجورو هډوكي كيښودې شي.

﴿۱٦﴾ د جنازې د وړلو په وخت كښې دِ هم د ټولو سُنَّتونو خيال اوساتلې شي.

﴿۱۷﴾ د جنازې په جلوس كښې دِ ټول اسلامي ورونړه په يو شريكه د امامِ اهلِ سُنّت رَحۡمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَیۡه قصيدهٔ دُرُود "کعبے کے بدرالدجیٰ تم پہ کروڑوں درود" لولي. (د دې نه علاوه دِ هم نعتونه وغيره وائي خو صرف او صرف د عُلمائے اهلِ سنّت كلامونه دِ وائي)

﴿۱۸﴾ د جنازې [اِمامت] دِ يو **صحيحُ العقيده** سُنِّي عالِم باعمل يا د سُنَّتو پابند اسلامي ورور يا كه آهل وي نو زما په اولاد كښې دِ ئې څوك اوكړي خو خواهش مې دا دې چه ساداتو [يعني سيِّدانو] ته دِ ترجِيح وركړې شي.

﴿۱۹﴾ كاش چه! ساداتِ كرام مې په خپلو د رحمَت نه ډكو لاسونو قبر ته كوز كړي او اَرۡحَمَ الرّٰحِمِين ته مې اوسپاري.

﴿۲۰﴾ **مخې** ته د قبلې طرف ته په ديوال كښې يو تاخ جوړ كړئ او په هغې كښې د يو پابندِ سنّت اسلامي ورور د لاس ليكلې شوې عهدنامه،

فرمَانِ مُصطَفٰےصَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په كتاب كښې په ما باندې درود پاك اوليكلو ترڅو پورې چه زما نوم په هغې كښې وي فرښتې به د هغه دپاره بخښنه غواړي. (طَبَرَانِي)

نقشِ نعل شريف، د شين ګنبد شريف نقشه، شجره شريف، نقشِ هركاره وغيره تبرُّكات كيږدئ.

﴿۲۱﴾ كه په جَنَّتُ الْبَقِيع كښې ځائ نصيب شي نو خوش قسمتي به مې وي! ګني د يو وَلِيُّ الله په خوا كښې، كه دا هم نه شي كيدې نو كوم ځائ چه اسلامي ورونړه اوغواړي هلته مې دِ خخ كړي خو د غصب [يعني د قبضې] په ځائ كښې مې مه خخوئ ځكه چه حرام دي.

﴿۲۲﴾ د قبر په خوا كښې مې اذان اوكړئ.

﴿۲۳﴾ كاش چه! يو سَيِّد صاحِب را ته تلقين اوفرمائي[1].

---

[1] د **تلقين فضيلت**: د سركارِ مدينه صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمان مبارك دې: چه كله ستاسو يو مسلمان ورور مړ شي او په هغه خاوره واچولې شي نو په تاسو كښې دِ يو كس د قبر سر طرف ته اودريږي او اُو دِ وائي: يافُلان اِبنِ فلانه [يعني اے فلانيه د فلانئ ځويه] هغه به واوري او جواب به نه وركوي. بيا دِ اووائي: يافُلان اِبنِ فلانه [يعني اے فلانيه د فلانئ ځويه] هغه به سم كښيني. بيا دِ اووائي: يافُلان اِبنِ فلانه [يعني اے فلانيه د فلانئ ځويه] هغه به اووائي: ''مونږ ته ارشاد اوكړه اللّٰـه تعالٰی دِ په تا رحم اوفرمائي.'' خو تاسو ته د هغه د وئيلو خبر نه كيږي. بيا دِ اووائي: اُذْكُرْ مَا خَرَجْتَ عَلَيْهِ مِنَ الدُّنْيَا: شَهَادَةَ اَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ، وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ (صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم) وَاَنَّکَ رَضِيْتَ بِاللّٰهِ رَبًّا وَّ بِالْاِسْلَامِ دِيْنًا وَّ بِمُحَمَّدٍ (صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم) نَبِيًّا وَّ بِالْقُرْاٰنِ اِمَامًا. ترجَمه: ''ته هغه ياد كړه په كومه چه ته د دُنيا نه اووتلې يعني دا ګواهي چه د اللّٰـه نه سِوا هيڅ څوك د عبادت لائق نشته او مُحَمَّد صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د هغه بنده او رسُول دې. او دا چه ته د اللّٰـه تعالٰی په ربّ كيدو او د اسلام په دِين كيدو او د مُحَمَّد صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په نبی كيدو او د قرآن په امام كيدو باندې راضي وې.'' مُنكَر نكِير [دا دوه فرښتې دي چه د مړي نه درې سوالونه كوي، دوئي] به د يو بل لاس اونيسي او وائي به راځئ چه ځو مونږه د هغه خوا ته ولې كښينو چا ته چه خلقو د هغه حُجَّت [يعني د سوالونو جوابونه] زده كړي دي. په دې باندې چا د سركارِ مدينه صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په خدمت كښې عرض اوكړو: كه د هغه د مور نوم معلوم نه وي؟ اوئي فرمائيل: د حَوَّا (رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنۡہَا) طرف ته دِ نسبت اوكړي. (طبرانی كبير ج۸ ص۲۵۰ حديث ۷۹۷۹) ياد ساتئ! د فُلان اِبنِ فلانه [يعني فلانيه د فلانئ ځويه] په ځائ د مړي او د هغه د مور نوم اخلئ، مَثَلاً يا محمد اِلياس بن اَمِينه. كه د مړي د مور نوم معلوم نه وي نو د مور د نوم په ځائ د حَوَّا (رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنۡہَا) نوم اخلئ. تلقين صِرف په عربئ كښې لولئ.

www.dawateislami.net

فرمَانِ مُصطَفٰےصَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: په ما باندې درود شريف لولئ الله عَزَّوَجَلَّ به په تاسو رحمت را ليږي. (ابن عدي)

﴿۲۴﴾ که کيدې شي نو زما سره مَحَبَّت کوونکي [اسلامي ورونړه] دِ زما د خخولو نه پس د دولسو ورځو پورې، که دا نه شي کيدې نو کم نه کم د دولسو ګينټو پورې زما د قبر نه ګير چاپيره کښيني او په ذِکر و دُرُود او تِلاوت او نعت شريف [لوستلو] دِ زما زړه خوشحالوي، اِنْ شَآءَ اللّٰهُ تعالٰی په نوي ځائ کښې به مې زړه اولګي په دې دوران کښې هم او هميشه د جَمعې د نمونځ اهتِمام کوئ.

﴿۲۵﴾ زما په ذِمَّه که [د چا] قرض وغيره وي نو زما د مال نه او که زما مال نه وي نو درخواست دې چه که زما په اولاد کښې څوك ژوندي وي نو هغه يا بل اسلامي ورور دِ ئې احساناً د خپل مال نه ادا کړي. اللّٰه تعالٰی به اجرِ عظيم درکړي. (په مختلفو اجتماعاتو کښې دِ اعلان اوکړې شي که [زما د لاسه] د چا هم زړه خفه شوې وي يا ئې حق ضائع شوې وي هغه دِ ما يعني محمد اِلياس عطّار قادري مُعاف کړي، که قرض وغيره وي نو فوراً دِ وارثانو ته رجوع اوکړي يا دِ ئې مُعاف کړي)

﴿۲۶﴾ ما ته ډير ډير ايصالِ ثواب کوئ او د بخښنې دُعاګانې را ته کوئ نو دا به ستاسو احسانِ عظيم وي.

﴿۲۷﴾ ټول په مسلكِ اعلٰی حضرت يعنی مذهبِ اهلِ سُنَّت باندې د اِمامِ اَهلِ سُنَّت مولانا شاه اِمام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللّٰہِ تَعَالٰی عَلَيْه د صحيح اسلامي تعليماتو مطابق قائم اوسئ.

www.dawateislami.net

فرمَانِ مُصطَفٰےصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَيۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم: چا چه په ما باندې يو ځل دُرُود شريف اولوستو اللهعَزَّوَجَلَّ به په هغه باندې لس رَحمتونه را ليږي او د هغه په اعمال نامه كښې به لس نيكۍ ليكي. (تِرمِذِی)

﴿۲۸﴾ د بدمذهبو د صُحبت نه په ميلونو لرې اوسئ ځكه چه د هغوئې صحبت په خاتمه بِالخير] كښې غټ ركاوټ دې او د آخرت د بربادئ سبب دې.

﴿۲۹﴾ د خوږ خوږ نبـی صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَيۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم په **مَحَبَّت** او سُنّتو باندې كلك قائم اوسئ.

﴿۳۰﴾ د پينځه وخته نمونځ ادا كولو، د رَمَضانُ المُبارك د روژو نيولو، د زكوٰة ادا كولو، د حج وغيره فرائِضو (او د نورو واجباتو او سُنّتو) په مُعامَله كښې د هيڅ قِسمه كوتاهي مه كوئ.

﴿۳۱﴾ **وصِيَّت ضرورى وصِيَّت**: د دعوتِ اسلامي د مركزى **مجلس** شورٰى هر دم وفادار اوسئ، د دې هر رُكن او د خپل هر نګران د هر هُغه حكم اطاعت كوئ كوم چه د شريعت مطابق وي، د شُورٰى يا د دعوتِ اسلامي د هر يو ذِمّه دار بې اجازَتِ شرعى **مخالَفَت** كوونكو نه زه سخت خفه يم، اګر كه هغه زما ډير نِزدې عزيز هم وي.

﴿۳۲﴾ هر اسلامي ورور دِ په هفته كښې كم نه كم يو ځل د نيكۍ د دعوت په علاقائي دوره كښې د اوّل نه د آخِره پورې شريك كيږي او هره مياشت دِ كم نه كم د درې ورځو او په هرو دولسو مياشتو كښې د يوې مياشتې [په مَدني قافله كښې سفر كوي] او په ژوند كښې دِ يَكمُشت [يعني په يوځل] كم نه كم د دولسو مياشتو د پاره

www.dawateislami.net

فرمَانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په ما باندې دَ جُمعې په ورځ 200 ځله دُرُود شریف اولوستل د هغه د دوو سوو کالو ګناهونه به معاف شي. (کَنزُالعُمَّال)

په مَدَنی قافِله کښې سفر اوکړي. هر اسلامي ورور او اسلامي خور دِ په اِستَقامت سره د خپل کردار د اصلاح کولو د پاره هره ورځ **فِکرِمدینه** کوي او د "مدَنی انعاماتو" رساله دِ ډکوي او هره میاشت دِ ئې خپل ذِمَّه دار ته جمع کوي.

﴿۳۳﴾ د نبی کریم صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم **مَحَبَّت** او د سُنّت پیغام په دُنیا کښې مسلسل عاموئ.

﴿۳٤﴾ د بدعقیدګئ او بد عملئ او د دُنیاوي مال د بې ځائیه **مَحبّت**، د مالِ حرام او د ناجائزه فیش وغیره خلاف خپل کوشش جاري ساتئ. په ښو اخلاقو او مَدَنی مِینه **محبَّت** د نیکئ دعوت خوروئ.

﴿۳۵﴾ غُصّه او دَکَل رټل بالکل مه کوئ ګني د دِین کار کول به ګران شي.

﴿۳٦﴾ زما د لیکلي شوو کتابونو او زما د بیان د کیسټو نه زما وارثانو ته د دُنیا د دولت ګټلو نه د بچ کیدو مدَنی عَرَض دې.

﴿۳۷﴾ زما د "میراث" وغیره په مُعامَله کښې دِ د شریعت په حکم عمل اوکړې شي.

﴿۳۸﴾ ما ته چه څوك کنزلې اوکړې، ردې بدې اووائې، زخمي مې کړي یا مې په هره طریقه د زړه خفه کولو سبب جوړ شي ما هغه [ټول] د **اللّٰه تعالٰی** د رضا د پاره د مخکښې نه مُعاف کړي دي.

فرمَانِ مُصطَفٰےصَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چاچه په ما باندې لس ځله دُرودِ پاك اولوستل اللّٰه عَزَّوَجَلَّ به په هغه سل رحمتونه نازل کړي. (طَبَرانِي)

﴿۳۹﴾ ما ته تکلیف راکوونکو نه دِ هیڅ څوك بدله نه اخلي.

﴿۴۰﴾ فرض کړئ که څوك ما شهید هم کړي نو زما د طرف نه هغه ته زما حقوق مُعاف دي. وارثانو ته هم زما درخواست دې چه هغه ته دِ خپل حق مُعاف کړي. که د **سرکارِمدینه** صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د شفاعت په برَکت په **محشر** کښې خاص کرَم اوشو نو اِنْ شَآءَ اللّٰہُ تعالٰی خپل قاتِل یعني څوك چه ما شهید کړي هغه به هم جَنَّت ته د ځان سره بوځم شرط دا دې چه د هغه خاتِمه په ایمان باندې شوې وي. (که زه شهید کړې شم نو د هغې په وجه دِ د هیڅ قِسمه هنګامې او هړتالونه اُو نه کړې شي. که "هړتال" د دې نوم وي چه په زور کاروبار بند کړې شي، دُکانونه او ګاړي په کانړو اوویشتې شي وغیره نو یو مُفتِئ اسلام هم د بندګانو داسې حق تلفئ کولو ته جائِز نه شي وئیلې، داسې هړتال حرام او جَهَنَّم ته بوتلونکې کار دې.) کاش چه! د ګناهونو بخښونکې خدائے غفّار عَزَّوَجَلَّ! ما ګنهګار د خپل خوږ حبیب صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په خاطر مُعاف کړي.

اے زما خوږه خوږه اللّٰه عَزَّوَجَلَّ! چه تر څو ژوندې یم په عشقِ رسول صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم کښې مې ورك لرې، [او یا اللّٰه عَزَّوَجَلَّ چه ترڅو ژوندې یم] چه مدینه یادووم، او د نیکئ د دعوت د پاره کوشش کووم، ستا د خوږ محبوب صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم شفاعت مې نصیب کړې او بې حسابه مې اوبخښې. او په جَنَّتُ الفردوس کښې د خوږ

www.dawateislami.net

فرمَانِ مُصطَفٰےصَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د جُمعې په شپه او د جُمعې په ورځ په ما باندې د دُرُود کثرت کوئ، څوك چه داسې کوي د قيامت په ورځ به زه د هغه شفاعت کونکې او ګواه جوړيږم. (شُعَبُ الاِيمان)

حبيب صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ګاونډ رانصيب کړې. آه! کاش! چه هر وخت د خوږ محبوب صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په نظارو کښې ورك اوسم. اے اللّٰه عَزَّوَجَلَّ په خپل حبيب صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم باندې بيشميره دُرُود و سلام اوليږې، او د خوږ آقا صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د ټول اُمّت بخښنه اوکړې. اٰمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الاَمِين صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

یاالٰہی! جب رضا خوابِ گراں سے سر اُٹھائے
دولتِ بیدار عِشقِ مصطفٰے کا ساتھ ہو

د شعر ترجمه: يا اِلٰهي چه د قيامت په ورځ رضا د سخت خوب نه رابيدار شي نو چه د خوږ آقا صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم عِشق ورسره ملګرې لرې.

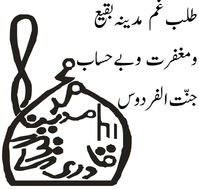

10 جمادی الاُولیٰ 1434ھ
23-3-2013

"مَدَنی وصِيّت نامه" اوّل ځل مې په مُحَرَّمُ الحَرام ۱۴۱۱ھ مطابق ۱۹۹۰ء کښې د مدينهٔ مُنَوَّره زَادَهَا اللّٰهُ شَرَفًا وَّتَعْظِيْمًا نه جاري کړې وه بيا مې پکښې کله کله لږ ډير بدلون کړې دې، اوس مې څه د نور بدلون سره حاضره کړې ده.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّد

وصيَّت د بخښنې سبب

فرمانِ مصطفٰی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: "څوك چه د وصِيَّت کولو نه پس مړ شو هغه په سمه لار او په سُنّت باندې وفات شو او د هغه مرګ په تقوٰی او شهادت اوشو او په دې حالت کښې مړ شو چه د هغه بخښنه اوشوه." (ابنِ ماجه ج ۳ ص ۳۰۴ حديث ۲۷۰۱)

فرمَانِ مُصطَفٰےصَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: څوک چه په ما باندې يو ځل دُرُود اولولي الله د هغه د پاره يو قِيراط اجر ليکي او قِيراط د اُحُد د غر هُمره دې. (عَبدُالرَّزَّاق)

د کفن دفن طريقه

د نارينه مسنون [يعني سُنَّت] کفن

(۱)غټ څادر (۲)اِزار [يعني لَنګ] (۳) قميص

د زنانه مسنون [يعني سُنَّت] کفن

(۱)غټ څادر (۲) اِزار [يعني لَنګ] **(۳) قميص (٤) سينه بند (٥) لُوپټه.**

خُنثٰی مشکِل [يعني هُغه هيجړا چه په هغه کښې د نر او ښځې دواړو نښې وي او دا نه معلوميږي چه دا ښځه ده او که نر، هغه] ته دِ د زنانه په شان د پينځؤ ټوټو کفن واغوستې شي خو د کُسُم [يو قِسم ګل چه کپړې پرې رنګ کوي] يا د زعفران رنګ کړې شوې او وريښمينه کفن هغه [يعنی خُنثٰی مُشکل] ته وراغوستل ناجائز دي.

(مُلَخّص از بهار شريعت ج۱ص ۸۱۷، ۸۱۹ ، عالمګيری ج۱ص ۱۶۰، ۱۶۱)

د کفن تفصيل

﴿۱﴾ **غټ څادر**: يعني د مړي د اوګدوالي نه دومره زيات چه دواړه طرف ته اوتړلې شي. ﴿۲﴾ **اِزار**: (يعني لنګ) د سر نه واخله د ښپو پورې يعني د غټ څادر نه دومره وړوکې څومره چه د تړلو د پاره زيات وو. ﴿۳﴾ **قميص**: د څټ نه واخله د زنګونانو د لاندې پورې او چه دا **مخکښې** او شاته دواړه طرف ته برابر وي او په دې کښې به

www.dawateislami.net

ښاقونه او لستونړی نه وي، د نارینه قمیص په اوګو اوښیرئ او د زنانه د پاره ئې د سینې طرف ته [اوښیرئ] ﴿٤﴾ **سینه بند**: د سینې نه د نامه پورې او بهتره دا ده چه د ورنونو پورې وي[1].

(مُلَخّص از بهارِ شريعت ج۱ ص ۸۱۸)

[﴿٥﴾ لُوپټه: د دې اوګدوالې د شا د نیمې د لاندې نه واخله د سینې د ښکته پورې او پلن والې ئې د یو غوږ د نرمې حِصّې نه د بل غوږ د نرمې حِصّې پورې پکار دې.

مړي ته د غُسل ورکولو طریقه

اګربتئ یا سپیلنې بل کړئ، پینځه یا ووه ځله ئې تختې ته لُوګې ورکړئ یعني دومره پیرې ئې د تختې نه تاؤ کړئ، په تخته باندې مړې داسې څملوئ څنګه چه ئې په قبر کښې څملوي، د نامه نه واخله د زنګونانو سره ئې په یو توټه پټ کړئ. (نن صبا پرې د غُسل په دوران کښې سپینه کپړا اچوي، هغه چه لـمده شي نو د مړي ستر [پکښې ښکاري او د هغه] بې پردګي کیږي لِهٰذا **نسواري** یا د بل رنګ پیره کپړه چه د لـمدیدو سره ئې ستر نه ښکاري، کپړه که دوه ځله راغبرګه کړئ نو غوره ده) بیا دِ غُسل ورکوونکې د خپل لاس نه کپړه راتاو کړي او اوّل دِ ورله دواړه

---

[1] عام طور تیار کفن اخستلې کیږي، کیدې شي چه هغه د مړي د اوګدوالي په حساب د سُنّت مطابق سائز نه وي، دا هم کیدې شي چه دومره زیات وي چه په اِسراف کښې راشي، لِهٰذا احتیاط په دې کښې دې چه د تان نه دِ د ضرورت مطابق کپړا کټ کړې شي.

www.dawateislami.net

طرف ته استنجاء اوکړي (يعني په اوبو دِ ئې اووِينځي) بيا دِ ورله د نمانځه په شان اودس اوکړي يعني درې ځله دِ ورله مخ [اووِينځي] بيا د ورله د څنګلو سره دواړه لاسونه درې درې ځله اووِينځي، بيا دِ ورله د سر مسح اوکړي، بيا دِ ورله درې ځله دواړه ښپې اووِينځي. د مړي په اوداسه کښې اول درې ځله لاسونه د ګيټو پورې وِينځل، خُله وِينځل او په پوزه کښې اوبه اچول نشته، البته د مالوچو پوسنکې دِ لُوند کړي او په غاښونو، ورو، شونډو او سپيږمو [يعني د پوزې په سورو] پورې دِ ئې ورله راښکاږي. بيا دِ ورله د سر يا د ګيرې ويښته ئې که وي، اووِينځي. بيا ئې په ګڅه ډډه څملوئ او د بيرې د پاڼړو خوټکيدلې اوبه (چه ترمې شوي وي) او که دا نه وي نو خالصې ترمې اوبه پرې د سر نه د ښپو پورې اوبهيوئ چه تختې ته اورسيږي. بيا ئې په ښئ ډډه کړئ او هم هغه شان اوکړئ بيا ئې کښينوئ او په نرمئ ئې د خيټې په لاندينئ حصّه لاس راښکاږئ او که څه ترې اوځي نو او ئې وِينځئ. په دويم ځل د اودس او غسل ورکولو حاجت نشته بيا پرې د سر نه واخله د ښپو پورې د کافورو اوبه اوبهيوئ. بيا ورله په يوه پاکه کپړه بدن په قلاره قلاره اوچ کړئ. يو ځل په ټول بدن باندې اوبه بهيول فرض دي او درې ځله سُنَّت دي.

(د مړي په غُسل کښې ډيرې زياتې اوبه مه بهيوئ، په آخِرت کښې به د يو يو څاڅکي حساب کيږي .دا ياد اوساتئ).

www.dawateislami.net

فرمَانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د هغه کس پوزه دِ په خاورو خړه شي چه د چا په مخکښې زما ذِکر اوشي او هغه په ما درودِ پاك او نه لولي. (تِرمِذِی)

نارينه مړي ته د کفن اغوستولو طريقه

کفن ته يو ځل يا درې يا پينځه يا ووه ځله [د اګربتۍ يا سپيلني] لوګې اوکړئ. بيا ئې داسې خور کړئ چه اوّل غټ څادر په هغې د پاسه لنګ [يعني وړوکې څادر] او د هغې د پاسه قميص کيږدئ.

بيا مړې په هغې څملوئ او [د کفن] قميص ورواغوندئ، بيا ورته په ږيره (او که ږيره نه وي نو په زنه) او په ټول بدن باندې خوشبو اومږئ، په هغه اندامونو کوم چه په سجده کښې لګي يعني په تندي، پوزه او لاسونو ورله کافُور اولګوئ. بيا پرې لَنګ [يعني وړوکې څادر] د ګڅ طرف نه او بيا د ښي طرف نه راتاو کړئ. بيا په آخِره کښې پرې غټ څادر اول د ګڅ طرف نه او بيا د ښي طرف نه راتاو کړئ چه ښي طرف ئې د پاسه راتاو شي او د سر او ښپو طرف ته ئې (دواړو سرونه) اوتړئ.

زنانه ته د کَفَن اغوستلو طريقه

[د کفن] قميص ورواغوندئ او د هغې ويښته دوه څائيه کړئ او د قميص د پاسه ئې ورته په سينه واچوئ او [د کفن] لوپټه ورله د نيمې شا نه لاندې پورې خوره کړئ او په سر د پاسه ئې راولئ او په مخ ئې ورله د نقاب په شان واچوئ چه [ښکته] په سينه باندې خوره وي. د دې اوګدوالې د شا د نيمې نه د لاندې پورې او پلن والې ئې د يو

www.dawateislami.net

فرمَانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کوم خلق چه د خپل مجلِس نه د الله عَزَّوَجَلَّ د ذِکر او په نبي باندې د درود شريف لوستلو نه بغير پاځيدل نو هغه د بدبوداره مُردار نه پا خيدل. (شُعَبُ الاِيمان)

غوږ د نرمې حِصّې نه د بل غوږ د نرمې حِصّې پورې پکار دي. ځيني خلق لوپټه داسې ور په سر کوي څنګه چه ئې زنانه په ژونديني په سر کوي دا د سُنّتو خِلاف دي. بيا د دستور [يعني د پاس ښودلې شوې طريقې] مطابق پرې لَنګ [يعني وړوکې څادر] او غټ څادر راتاو کړئ. بيا په آخِره کښې ورله سِينه بند د سينې د برې حِصّې نه د ورنونو پورې راولئ او په څه مزې ئې اوتړئ.[1]

د جنازې نه پس خخول

﴿۱﴾ جنازه د قبر نه د قبلې طرف ته ايښودل مُستحب دي چه مړې د قبلې د طرف نه قبر ته کوز کړې شي. د قبر د کوز سر نه ئې داسې مه راوړئ چه سر ئې قبر ته مخکښې شي[2]. (بَهارِ شرِيعَت ج۱ ص ۸٤٤)

﴿۲﴾ د ضرورت مطابق دوه يا درې (بهتره دا ده چه قوي او نيك) سړي قبر ته کوز شي. زنانه مړې دِ د هغې مَحارِم [يعني چه د چا نه چه پرده نه وي هغه] کوز کړي که هغوئي نه وي نو نور خپلوان او که هغوئي هم نه وي نو په پرهيزګارو ئې کوزه کړئ. (فتاوٰی عالمګيري ج۱ ص ۱٦٦)

---

[1] نن صبا د زنانؤ په کفن کښې هُم غټ څادر په آخره کښې راتاوهې نو که د قميص نه پس سِينه بند کيښودې شي هم څه باك نشته خو غوره دا دي چه سِينه بند د ټولو نه په آخِره کښې وي.

[2] د جنازه اوچتولو او د دې د نمونځ طريقه "نماز کے اَحکام" کښې اوګورئ.

www.dawateislami.net

فرمَانِ مُصطَفٰے صَلَّى اللهُ تَعَالٰی عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم: څوک چه په ما باندې په ورځ کښې 50 ځله درودِ پاك اولولي د قِيامت په ورځ به زه د هغه سره مُصافَحَه کووم (يعني لاس مِلاووُم). (اِبنِ بشكوال)

﴿۳﴾ زنانه مړې د کوزولو نه واخله د تختو لګولو پورې په څه کپړه پټ ساتې.

﴿٤﴾ قبر ته د کوزولو په وخت کښې دا دُعا لولې: بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰه (تنوِيرُ الاَبْصار ج۳ ص۱٦٦)

﴿٥﴾ مړې په ښۍ ډډه څملوئ او د هغه مخ قبلې ته واړوئ او د کفن غوټې خلاصې کړئ ځکه چه اوس ورته ضرورت نشته، که خلاصې مو نه کړې نو هم څه باك نشته. (عالمګيري ج۱ ص۱٦٦ و جوهره ص۱٤٠)

﴿٦﴾ قبر په کچه خښتو[1] بند کړئ، که زمکه نرمه وي نو (د لرګي تختې) لګول هم جائِز دي. (بَهارِ شرِيعَت ج۱ ص۸٤٤)

﴿٧﴾ بيا دِ پرې خاورې واچولې شي، مُستَحَب دا دي چه د سر د طرف نه پرې په دواړو لاسو درې ځله خاورې واچوئ. په وړومبي ځل اووائې مِنْهَا خَلَقْنٰكُمْ[2] په دويم ځل وَفِيْهَا نُعِيْدُكُمْ[3] او په دريم ځل

---

[1] په قبر کښې دننه په اوربخې شوې خښتې لګول منع دي خو اوس اکثر د سيمنټ د ديوالونو او د سيمنټې سليپونو لګولو رواج دې لهٰذا د سيمنټو د ديوالونو او د سيمنټو د سليپونو هغه حصّې کومې چه دننه طرف ته راځي هغه د کچه خاورو په خټه ليو کړئ. اللّٰه عَزَّوَجَلَّ دِ مسلمانان د اور د اثر نه په حِفاظت کښې اوساتي، اٰمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِين صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

[2] مونږه ته هُم د زمکې نه جوړ کړې.

[3] او هُم هغې ته به بيا تاسو بوځو.

www.dawateislami.net

فرمَانِ مُصطَفٰےصَلَّیاللہُتَعَالٰیعَلَیۡہِوَاٰلِہٖوَسَلَّم: د قِيامت په ورځ به په خلقو کښې ما ته ډير نِزدې هغه وي چا چه په دُنيا کښې په ما باندې زيات درودِ پاك لوستلې وي. (تِرمِذِی)

وَمِنۡهَا نُخۡرِجُكُمۡ تَارَةً اُخۡرٰى[1] اووائې. بيا پرې نورې خاورې په بيلچه وغيره واچوئ. (جوهره ص١٤١) ﴿٨﴾ څومره خاوره چه د زمکې نه راختلې وي د هغې نه زياته خاورې اچول پرې مکروه دي. (عالمگيري ج١ ص١٦٦) ﴿٩﴾ قبر د اوښ د کوپان په شان جوړ کړئ [داسې چه پاس طرف ئې د بَلئ په شان وتلې وي] څلور گوټه (لکه څنګه چه نن صبا د خخولو نه يو څو ورځې پس د خښتو وغيره جوړوي داسې) مه جوړوئ. (رَدُّالۡمُحۡتَار ج٣ ص١٦٩) ﴿١٠﴾ قبر يوه لويشت اوچت يا د دې نه لږ زيات پکار دې. (اَيضاً ص١٦٨) ﴿١١﴾ د خخولو نه پس په قبر باندې اوبه شيندل سُنَّت دي. (فَتَاوٰیرَضَوِيّه مُخَرَّجه ج٩ ص٣٧٣) ﴿١٢﴾ د هغې نه پس که بُوټو ته اچولو د پاره پرې اوبه اچوي نو جائِز دي ﴿١٣﴾ ځيني خلق د خپلو عزيزانو په قبرونو باندې بې مقصده هسې رواجي طور اوبه اچوي، دا اِسراف او ناجائِزه دي، په فَتَاوٰی رَضَوِيّه شريف ج٩، ص٣٧٣ کښې دي: بې ضرورته (په قبر باندې) اوبه اچول ضائع کول دي او اوبه ضائع کول جائِز نه دي ﴿١٤﴾ د خخولو نه پس ورته د سر طرف ته د الٓمّٓ نه د مُفۡلِحُون پورې او د ښپو طرف ته د اٰمَنَ الرَّسُوۡلُ نه د سُورة د آخرې پورې لوستل مُستَحَب دي. (جوهره ص١٤١) ﴿١٥﴾ تلقِين ورته اوکړئ (طريقه د صفحه

[1] او هُم د هغې نه به تا دوباره را اوباسو.

www.dawateislami.net

فرمَانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چاچه په ما باندې لس ځله دُرودِ پاك اولوستل الله عَزَّوَجَلَّ به په هغه سل رحمتونه نازل کړي. (طَبَرانِي)

...۸.. په حاشِيه کښې اوکوړئ) ﴿۱۶﴾ په قبر باندې ګُلونه اچول بهتر دي چه تر څو پورې شنه وي تَسبِيح [يعني ثنا] به وائي او د مړي زړه به ورسره خوشحاليږي. (رَدُّالْمُحتَار ج۳ ص۱۸٤) ﴿۱۷﴾ د قبر سر ته مخ په قبله اودريږئ او اذان اوکړئ.

(مَاخوذ از فتَاوٰی رَضَوِیّه مُخَرَّجه ج ٥ ص ۳۷۰)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّد

دَقيامت په ورځ پښيمانتيا

فرمانِ مُصطفٰی صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د قيامت په ورځ به د ټولو نه زيات هغه کس پښيمانه وي د چا سره چه په دُنيا کښې د عِلم حاصلولو وَخت وو او هغه عِلم حاصل نه کړو او هغه کس (به هم ډير زيات پښيمانه وي) چه ښځپله ئې عِلم حاصل کړې وو او د هغه [د عِلم] نه نورو خلقو په اوريدلو فائدې اوچتې کړې وي خو هغه ترې ښځپله فائده حاصله نه کړه (يعني په علم ئې عمل اونه کړو)

(تاريخ دمشق لابن عساكر ج 51 ص 138 دارالفكر بيروت)

د شِکوه تعريف

د مصيبت په وخت کښې ګِيلې قِيصې او بې صبري کولو ته شِکوه وائي. (حدِيقه ندِيه شرح طريقهٔ محمّديه ج 2، ص98)

www.dawateislami.net